

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. november 22.
(vasárnap)

Földvári Tibor

NEHÉMIÁS IMÁDSÁGA

Énekek: 105, 1-2.; 633; 274,1.; 274, 2-4.

Lekció: Nehémiás 1,1-11

Alapige: Nehémiás 1,11

Kérlek oh Uram, legyen figyelmes a te füled a te szolgádnak könyörgésére és szolgáidnak könyörgésökre, akik kívánják félni a te nevedet, és adj, kérlek, jó szerencsét most a te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú előtt. Én ugyanis a királynak pohárnoka voltam.

Imádkozzunk!

Magasztalunk, mennyei Édesatyánk, hogy a gyermekeink, unokáink, dédunokáink nem csak Neszmélyen, a csendesheteken, hanem azóta is anynyi formában, itt a gyülekezetben is, hétvégeken, gyermekistentiszteleten, hittanórán hallgathatták a te igédet. És olyan nagy ajándék, Urunk, hogy mi is minden héten a hét első napján, az Úr feltámadásának emléknapján együtt lehetünk. A gyermekeink a gyermekistentiszteleten, mi pedig itt, a gyülekezet közösségében.

Köszönjük, Urunk, hogy a te igéd ma is hatalom és erő. És köszönjük, hogy ma is bemutatkozol. Áldunk téged, hogy Nehémiás imádságában is isteni személyed ragyoghatott fel. Urunk, ha rád tekintünk, csakugyan megteelik a szívünk hálával. És lehet, Urunk, hogy úgy jöttünk ide, hogy kesereg a mi szívünk is, sírunk talán, aggodalmaskodunk a jövő miatt, de Urunk, a te jelenlétedben, a gyülekezet közösségében megerősödhetünk. Erősíts is meg, kérünk. Vigasztalásoddal erősítsd a gyászolókat közöttünk, akik ezen a héten álltak meg a ravatal mellett.

Köszönjük, Urunk, hogy minden körülmények között bízhatunk benned. Segíts, Urunk, akkor is, ha esetleg nem értjük, hogy mit, miért, hogyan teszel. Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban egyértelműen igazoltad isteni szereteted

mélységét. Ma is hadd láthassuk őt, a te szabadításodat és őbenne ma is tisztíts, gyógyíts bennünket. Köszönjük, hogy most is van bocsánat.

Kérünk is, Urunk, hadd tudjunk megújulva elmenni haza és végezni azt, amivel megbíztál. Jézusért kérünk, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Hallottuk a gyermekek beszámolójából, hogy Nehémiás olyan ember volt, aki imádkozott és dolgozott. Nagyon megragadott engem is. Van, amikor én sírok, kesergek, és hallottuk, Nehémiás is ezt így élte meg az Úr Jézus születése előtti 5. században, hallott ő is híreket. Én a facebookon, gmail-üzenetben vagy a médiát hallgatva, ahogy ti is, hozzám hasonlóan, mi minden történik Európában, milyen nehéz helyzetben van népünk, az unió. Csütörtökön a Civil Keresztyén Szervezetek 12. Fórumán vehettem részt a parlamentben és ott országunk honvédelmi minisztere is beszélt a migrációs kérdéstről, hogy mi a felelőssége a keresztyén civilszervezetnek, egyáltalán keresztyén embernek milyen lehetőség van a segítségnyújtásra. A parlamentben különösen is átérzetem annak a súlyát, hogy ha valaki ott képviselőként ül, ország vezetőjeként – ahogy megtudtuk a felolvasott igeszakasz végén, Nehémiás is ilyen ember volt, nemzetvédelmi miniszter pohárnokként –, akkor egy ország vezetőjének, egy miniszternek, képviselőnek vagy egyszerű hívő embernek egyáltalán nem mindegy, hogy a maga helyén, főleg hívő emberként, Istentől kapott hivatásként megéli-e azt, amit Nehémiás is: imádkozik és dolgozik.

Hallottuk, hogy Nehémiást mennyire megrendítette a szörnyű, kritikus helyzet, a krízis, de nem reménytelenségbe sülyedt napokon és éjszakákon át, hanem betöltötte a szívét a fájdalom amiatt, amit hall, de betöltötte a szívét az Istenbe vetett bizalom ereje is. Bizalom jellemzi és elkötelezettség, imádkozva dolgozik.

Emlékszünk, hogy a debreceni kollégium falára ez az üzenet van kiírva latinul – orando et laborando – és biztos, hogy abból a kollégiumból és más hasonló intézményekből is nagyon sok befolyásos ember került ki az évtizedek, évszázadok során, akik ha imádkozva és dolgozva végezték a hivatásukat a maguk helyén a családban, a gyülekezetben, az egyházban vagy az országban vagy világméretekben, áldássá lehettek. Nehémiás mindenképp ilyen ember volt. Bizalom, elkötelezettség, imádkozni és dolgozni Istentől kapott feladatképpen, Isten embereként, ahogy a múlt vasárnapi istentisztelet üzenetében hallottuk. Hogyan mutatkozott meg, hogy Istenre bízta magát, az egész krízist Nehémiás, hogy látszik az imádságában, hogy a népe bűnét is felvállalja, ha kell, és miben mutatkozott meg a hűsége abban, hogy ő imádkozott és dolgozott.

Szeretném aláhúzni újra, hogy valóban az 1. rész végén tudtuk meg, hogy mi Nehémiás foglalkozása. Előtte arra gondolhatnánk, akár takarító is lehe-

tett a susáni rezidencia helyén, de kiderül, hogy ő nagyon magas beosztású tisztségviselője I. Artaxerxész királynak. Ez a király Jézus születése előtt 465-től 424-ig uralkodott, tehát az 5. század, és az időszak, amiben a történet végbe megy, éppen a mostani időnk, csak Jézus születése előtt 446. november közepétől december közepéig tartó hónap. Nehémiáshoz érkeznek a barátok, valószínű Hanáni testvére is volt, és hallja a rettenetes híreket. Érdekes, hogy ő ott van a király közelében magas beosztásban, valószínűleg nem hallhatott korábban ezekről a hírekről, hiszen akkoriban nem facebookon meg a mostani netlehetőségen keresztül érkeztek a hírek, de az egyértelműen kiderül, hogy hihetetlenül megrendíti, és tényleg sír és kesereg – hallottuk – éjt nappallá téve.

Egy világi vezetőnek is lehet ideje arra, hogy sírjon, keseregjen a helyzeten, mielőtt még a megoldást látja. Ez is szépen látszik a történetben. Nehémiás abban a korban él, amikor Júda népe már kiszabadult a babiloni fogságból, áll a templom, zajlik az istentisztelet, csak éppen I. Artaxerxész király miatt nem engedték meg a zsidóknak, hogy a várfalat felépítsék. Ezsdrás könyve 4. részét majd olvassuk el. Ott látjuk, hogy nagyobb történelmi távlatokban mutatja be az a rész Júda népe sorsát, hogy Nehémiás főnöke, a király tiltotta meg a szomszédos népek ármánykodásai, vádaskodásai miatt. Nagyon nehéz lehetett tehát Nehémiásnak ennek a tudatában esetleg odamenni a királyhoz – ami a folytatásból persze kiderül, és nekünk könnyű már ezt látni, és a gyerekekkel olyan jó volt erről beszélgetni Neszmélyen is –, de gondoljuk végig, hogy ott vagyok minisztereként a királyomnak és tudom, hogy milyen döntést hozott korábban.

De Nehémiás mást is tud. És ez a fontos, hogy Istenre bízta magát. Kesereg, sír őszintén, böjtöl, de bízik Istenben, és elkötelezett arra, hogy az Istenbe vetett hitből fakadóan mint ember, a magam helyén tegyek lépéseket. Imádkozik és dolgozik. Istenre bízta magát is és az egész ügyet. Nehémiás ugyanis nagyon jól tudta azt, amit mi is, hogy az Úr terve és célja valósul meg mindig a történelemben. Az ő idejében a messiási ígéretek miatt, a mi időnkben pedig a messiási ígélet, hogy Jézus eljön, miatt. Ebben teljesen azonosak lehetünk. Nehémiás tudta, hogy bármi, ami történik népünkkel, a méd-perzsa birodalomban, az mind az Úr tudta, terve, akarata, célja szerint történik. Nem csak történelem van, hanem üdvtörténelem. Az isteni üdvtörténet végbe megy.

Az ő könyve – most utalok arra, amit a gyermekek beszámolójából hallottunk – bemutatja, hogy 52 nap alatt felépül a városfal, Jeruzsálem kőfal, és most egyszerűen hadd mondjam így azért, hogy majd több száz évvel később az Úr Jézus meghalasson a kereszten Jeruzsálemben és feltámadhasson dicsőségesen. Ez az üdvtörténet. Minden, ami Jézus születéséig, haláláig, feltámadásáig és az azt követő időszakban történik, bennünket úgy érint, hogy várjuk Jézus jövetelét, Isten terve és akarata szerint. Sír a hívó

ember is, a vezető sír amiatt, amit lát maga körül, ami történik az Úr népével is, de bízunk az Úrban és az Úrra bízva ezt az egészet.

Nekem nagyon bátorító volt így készülni, mert az én szívem nagyon sírt, könnyeket nem szoktam ejteni a híreket látva, de azért a szívem összeszorul sokszor. Olyan jó volt megerősödni abban most újra nekem, amit elméletben tudok persze, hogy akár pozitív, akár negatív esemény történik a mai történelemben, akármennyire is zavarosak a körülmények manapság, ami miatt aggódunk a jövő tekintetében, akkor is igaz, hogy az Úr készíti az Úr Jézus jövőjét.

Emlékeztek, azt mondta maga Jézus: mivel a szeretet sokakban meghidegül, ezért növekedik meg a gonoszság. De az evangélium még mindig hirdetik. A keresztyének kivégzésének sokféle oka van, a legdöntőbb ok, hogy hirdetik az ígét, vállalják az Urat és ezért kell meghalniuk. Pozitív és negatív események, de az isteni üdvtörténet szempontjából. És tényleg ez jutott eszembe ott a parlamentben csütörtökön, hogy Uram, add, hogy vezetőink is, akik itt ülnek a parlamentben – mi a felsőházi teremben voltunk – tudják képviselni ezt.

Látjuk, hogy ez miért fontos. Sírsz, keseregsz őszintén a krízis miatt, a mostani krízis miatt, és látod-e, tudod-e az Úrra bízni mindezt? Lehet, hogy ezért kell nekünk is komolyan venni, hogy imádkozva és dolgozva. Mert aki szeretne segíteni, szeretne megoldani dolgokat, az könnyen beleeshet abba a hibába, hogy gyorsan csináljak valamit, aztán remélem, hogy jó lesz. Imádkozva és dolgozva. Jézus maga is ezt élte meg. meggyógyította a leprás beteget, rengeteg beteget hoznak hozzá, de ő félrevonul, mert imádkozni akar. Aztán visszatér és végzi a munkáját akkor ott, ugye gyógyít. Vagy gondoljunk arra, amikor el kell neki végezni a megváltás főművét és elmegy imádkozni, mert neki is vigyáznia és imádkoznia kell és harcol a Gecsemáné-kertben. Még a kereszten is imádkozik, imádkozva dolgozik. Végzi a megváltó művet érted is és így győz.

Nehémiást tulajdonképpen Isten maga indította imádságra azzal, hogy hallhatta a híreket. Így kapcsoljuk-e be a televíziót vagy a netet, így nézzük-e a híreket, hogy nem csak szörnyülködni akarunk, és jaj mi történik a világban, hanem hogy ez lehessen imádsággá és munkává. A munkahelyen, bárhol is dolgozik valaki. Nekem talán egyszerűbbnek tűnhetne a gyülekezeti munka miatt, de nem egyszerű nekem sem. Mindenképpen imádkozva és dolgozva átélni azt az időt, amiben mi vagyunk az Úr embereiként. Nehémiás itt sír és kesereg. A folytatásban kiderül, hogy nagyon sokszor öröm is van, hála, dicsőítés, magasztalás, főleg, amikor elkészül a várfal, fölavatják. Öröm és bánat idején egyaránt imádkozva és dolgozva, mert bízunk az Úrban.

Én tudom, hogy sokan hasonlóan éltétek meg a múlt vasárnapot, mert hát azért mégis csak nagy öröm, hogy kijutott a válogatottunk az Eb-re. Én nem mertem szurkolni tévé előtt, csak 25 perccel a vége előtt kapcsoltam be,

és mikor láttam, hogy vezetünk, akkor már mertem vállalni az izgalmat, mert úgy voltam, hogy jobban tudok imádkozni, hogyha most nem a közvetítést nézve szurkolok. Akik meg a meccsen szurkoltak, azoknak hála érte. De ott volt az is, hogy ami Párizsban történt, az szörnyű. Lehet, hogy nem is lesz megtartva a meccs, és tudjuk, hogy volt olyan, ami elmaradt. Öröm és szomorúság kettőssége. De imádkozni és végezni a feladatot. Akkor is imádkozni, amikor lehet, hogy emberileg is van lehetőség valamire, de akkor is, amikor lehet, hogy kilátástalan. Bízik az Úrban és elkötelezett az imádságra és a feladatvégzésre.

Pontosan ezért tudja vállalni a népe bűnét is. Amikor az Úrban bízva halljuk az imádságot, megvallja, hogy kicsoda az Úr, Isten hatalma, szövet-ségi hűsége, jósága, irgalma felragyog, de éppen e szent Isten jelenlétében érzi Nehémiás, hogy nagyon súlyos a népünk vétke. És hallottuk, hogy nem általánosan mondja azt, hogy vétkeztünk csupán, hanem én is és az én atyám háza vétkeztünk. Pedig ő nem is élt még akkor, amikor a babiloni fogság bekövetkezett. Egyáltalán ő a diaszpórában él ott Susánban. De vállalja a népét. Rögtön itt hadd mondjam, hogy ez ugyanúgy vonatkozik ránk ma is. Ma is az egyén és a közösség összetartozik. A család, a gyülekezet, a nemzet közössége, az összetartozik. Itt Isten népe, de az Isten népe között is voltak hívők és nem hívők. Amikor pedig a mi népünkre gondolunk vagy vezetőinkre, ott is vannak hívők és nem hívők, de a nem hívőkkel kapcsolatban mindig erről beszél az ige, hogy tekintsünk úgy rájuk, mint akik bármikor megismerhetik az Urat. - Ezért is szeretem mindig így mondani, hogy még nem hívők. –

Nehémiás vállalja népe bűnét is azért, mert amikor eljön Jézus, ő nem csak vállalja, hanem átvállalja. Azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk benne. Az Úr Jézus – ez a fantasztikus – az ő megváltó művét elvégezve, ami miatt felépült Nehémiás vezetésével a városfal fizikai módon. Jézus a megváltó művét elvégezve ezt végbeviszi. Most lesz majd keresztelő, és a keresztelő során mindaz, ami történik az ige, a sákrámetumi jel, a víz, az a néhány csepp víz azt hirdeti, hogy mit tett az Úr Jézus. Átvállal. Az övéinek, nekünk pedig, a gyülekezetnek és az egyénnek, a hívő embernek azt mondja: vállald, ha kell, a bűnt is.

Most pedig, mivel nemrég olvastuk a Timótheushoz írt levél, 1. levél 2. részét – nem tudom, hogy emlékszünk-e még rá. Ott van szó arról, hogy tartassanak imádságok, könyörgések, esedezések és hálaadások minden emberekért, kiváltképpen királyokért és minden méltóságban levőkért. Azért hadd említsem meg, hogy hála. Nem tudom, hogy a parlamentben hányszor hangzott el hála akár az ellenzék, akár a kormánypárt részéről, amikor a másik csapat valamit csinált? Hányszor hangzik el hála, amikor imádkozunk a vezetőikért? Vagy inkább könyörgés, esedezés, imádság csupán? De mind a négyet kiemeli az Úr. Ez most úgy nagyon szíven érintett engem is. Lehet, hogy másképp látjuk az imádság lehetőségét, ha egyáltalán ezen gondolkodunk,

hogy érdemes-e imádkozni a vezetőkért. Lehet, hogy másképp látjuk az imádság lehetőségét, ha végiggondoljuk, hogy vállaljuk-e a bűnünket is, mikor azt mondjuk, hogy bocsásd meg Uram, hogy... Ami nekem nagyon nehéz mostanában: az uniós vezetőkre gondolni. Ami Nehémiásnak méd-perzsa birodalom, nekünk az unió. Látjuk az uniós vezetők hibáit, bűneit talán? Vagy látjuk a jó dolgokat, amiket tesznek. De tudok-e úgy imádkozni?

Lehet, hogy ha átérzem azt, amit Jézus is mondott és ez az ige kiemel: Nehémiás föl vállalja az ő népét és így imádkozik. Aki tud ilyen bűnt is felvállaló szeretettel imádkozni, az tud igazán könyörülő szeretetet érezni a bűnös iránt. Nem csak azt látom, hogy valamit nem tesz jól talán, hanem azt látom, hogy neki is szüksége van kegyelemre, neki is szüksége van megtérésre. A Timótheushoz írt 1. levél 2. részében éppen ez kedves az Úrnak. Nem csak az, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, hanem nagyon kedves az Úrnak, hogy a méltóságban levők is üdvözülhessenek, hogy megtérhessenek. Én is szeretnék ennek a fényében imádkozni és a gyülekezet közösségében is. Imádkozva és dolgozva otthonodban, a házastársaddal a családi imaközösségben – ha van – vagy itt a gyülekezetben, amikor a vezetőkre gondolunk. Nehémiás vezetőként imádkozik a népért, mert vállalja a népe bűnét is. Nem zárja ki magát ebből a kapcsolatból sem, hiszen kegyelemre szoruló bűnösök vagyunk. És amikor imádkozunk a krisztusi mentő szeretet érzésével, akkor tudunk helyünkön lenni ebben a kérdésben is. Imádkozva és dolgozva.

A harmadik gondolat pedig: Istenre bízva magát is, népét is, a királyt is vállalva akár a bűnt is, mert tudja, hogy az Úr a bocsánat és mindezt hűséggel teszi. Hűségesen imádkozva és dolgozva. Négy hónapig kellett éjjelnappal imádkoznia, böjtölnie, mert négy hónap múlva jött el az a pillanat, amikor egy olyan helyzetbe került nemzetvédelmi miniszterként, pohárnokként – ez a 2. részben van leírva –, hogy a királlyal elkezd beszélgetni, mert valamire rákérdez a király és Nehémiás lehetőséget kap, hogy előhozza a kérdést, amiért imádkozott. De olyan bátorító, hogy az egyik versben megtudjuk, hogy mielőtt egy nagyon fontos döntésre nézve kimondana egy mondatot, előtte csendben imádkozik. Folyamatosan is és az adott pillanatban is imádkozik. Hűséges. Hallottuk, hogy itt azt mondta, hogy adj ma jó szerencsét a te szolgádnak vagy adj most jó szerencsét a te szolgádnak, sikert. De ez a most, ez a ma egy kicsit később következett be, de addig hűséggel imádkozott. Ez a hűség azt jelenti, hogy nem csak valamilyen helyzetben, mert most éppen nagyon nagy baj van, na, akkor imádkozom, mert hát mégis csak kell, aztán pedig nem, hanem végig, mert ez az Úr eszköze Isten embere életében. Folyamatosan.

Az imádságra vonatkozó szóval fejeződik be maga a könyv is. „Emlékezzél meg rólam, Istenem, az én javamra.” Ez az „emlékezzél meg” azt jelenti, hogy az Úr tudja a dolgokat, ismeri, emlékezik az Úr arra, amit ígért, amit

mondott, hiszen szövetségi hűséges Isten, de ez az emlékezés nemcsak mentális, hanem benne van a cselekvés. Mivel emlékezik az Úr, gondoskodik és cselekszik is. Emlékezzél meg, Uram, rólam az én javamra: emlékezzél meg rólunk vagy emlékezzél meg az ellenség ármánykodásairól – a könyvben ez előjön. A lényeg: Nehémiás ezzel azt mondja meg, hogy én tudom, Uram, hogy te hűséges vagy, te jóságos vagy és te cselekszel. Én is szeretnék hűséges lenni, elkötelezetten tenni, amit nekem kell. Ezért imádkozik, hogy egyáltalán helyesen lásson és döntsön, és elkötelezetten cselekszik. Hűséges az Úr, hűséges az imádkozó és dolgozó Isten embere.

Testvérek, bennünket is erre bátorít és erősít az ige. Nem csak a családtagokért, nem csak népünkért, hanem népünk vezetőiért is és a nagyobb távlatokat hordozó vezetőkért is. Nehémiás olyan hívó lelki vezető volt és világi vezető, aki imádkozva dolgozott. Azért, mert bízott és elkötelezett volt az Úr iránt, népe iránt, ha kell, még a bűnét föl vállalva is. Kérjünk az Úrtól mi is segítséget ehhez.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk téged, hogy az Úr Jézus mint Megváltó, Szabadító tökéletesen elvégzett mindent. És köszönjük, Urunk, hogy amit Nehémiás személyében példaként láttunk, azt az Úr Jézus Megváltóként megélte: imádkozott és dolgozott ő is. Hálásak vagyunk, hogy ezért lehet nekünk örök életünk, ezért van most is bocsánat, szabadítás. És köszönjük, Urunk, hogy ezért lehet szeretteinknek, a szomszédoknak, a munkatársaknak, népünknek is, népünk vezetőinek is bármikor hozzádtérése, megtérési lehetősége.

Urunk, arra kérünk, hogy a hirdetett ige fényében is tartsunk őszintén bűnbánatot, ha nem voltunk hűségesek az imádkozásban, a hálaadásban vezetőinkért, az unió vezetőiért. De most is azt kérjük gyülekezeti közösségként: valóban adj a mi vezetőinknek bölcsességet, alázatot és imádkozunk az ő hitre jutásukért is. És köszönjük azokat, akik hitben járnak. Kérünk téged, támogasd őket, hogy merjék a hitüket is vállalni, és ők is hadd éljék át ezt a titkot, hogy imádkozva dolgoznak.

A magunk helyén, a munkahelyünkön is szeretnénk, Urunk, Isten embereként helyünkön lenni. És kérünk arra, hogy ahogy Nehémiás is hűséggel tudott imádkozni és az adott pillanatban is, hadd legyen ez nekünk is természetessé. Köszönjük, Urunk, hogy te ezt elvégzed Lelked által. Egymást is segítsd bátorítanunk.

Kegyelmedbe ajánljuk, Urunk, a gyászoló testvéreinket. Köszönjük, hogy az Úr Jézus legyőzte a halált. Add, Urunk, hogy gyászoló testvéreink is, akik ezen a héten álltak meg ravatal mellett, hadd tudjanak ebben reménykedni.

És kérünk, Urunk, arra, áldd meg azokat a családokat, ahol kisgyermeket várnak. Köszönjük, hogy annyi kisgyermek születhetett meg, köszönjük a

NEHÉMIÁS IMÁDSÁGA

mostani keresztelőre készülő gyermekeket, családokat is neked. És köszönjük, Urunk, hogy így is gyarapítani akarod a gyülekezetet.

Urunk, áldd meg kérünk a Kárpátalján levő magyarokat, lelki testvéreinket, adj, Urunk, békességet ott teljesen, hadd legyen népünknek ott is jövője, és azoknak a népeknek, nemzeteknek is, Urunk. Hisszük, hogy te megoldást adhatsz, mi ezt kérjük.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg kegyelmedért, kérünk.

Ámen.

274. dicséret

Neumark Gy., 1657.

Ki Is- te- né- nek át ad min- dent,
Azt csu- da- ké- pen ör- zi itt lent,
Bi- zal- mát csak be- lé ve- ti,
In- ség, baj közt is él- te- ti.
Ki min- dent szent ke- ze- be tett,
Az nem fő- vény- re é- pí- tett.

2. A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér, :/: Ha sebeink még jobban fájnak S mindennap kínunk visszatér? Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelkünk búnak helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz, :/: Az Úr-rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz. Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Zengj hát az Úrnak s járd az útat, Mit épen néked Ő adott; :/: A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ad szép, új napot. Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.